

kunde have noget grundet Krav paa høje Lønninger. De bleve den Gang ansatte paa lave Lønninger, Lønninger, der fuldstændig svarede til den Alder og de Krav, de kunde gjøre. Men fra 1853 til nu er der jo hængaaet 35 Aar, og de Mænd, som den Gang bleve ansatte som unge Mænd, ere nu Mænd paa en 60 Aar, der have slidt deres bedste Aar op i Statens Tjeneste. Det er altsaa givet, at hvad der den Gang kunde være passende til saadanne Stillinger, kan slet ikke være Maalestof for, hvad der nu er passende. Nu vil man kunne sige og med Grund: Ja, men vi have siden den Tid adskillige Gange forbedret Telegrafembedsmændenes Lønninger. Ganste vist har man forbedret dem, men naar man ser hen til de økonomiske Hensyn, som Rigsdagen med Rette har troet at burde anlægge ved alle Lønningsforbedringer, have de for denne Embedsstands Bedkommende staaet langt tilbage for andre Lønninger paa Grund af den af mig paapegede særlige Oprindelse. Det er umuligt at faae Rigsdagen til at se, at Telegrafvæsenet er noget op ved Siden af Postvæsenet og andre civile Stillinger med fuldstændig Berettigelse til at lønnes paa lignende Maade. Jeg vil pege paa, at selv den høitærede Minister har set noget eienommeligt paa dette. Skjøndt man dog kunde være enig om, at de forskjellige Embedsklasser stilles under samme Forhold, vil jeg gjøre opmærksom paa, at medens der i den nu behandlede Postlov er foreslaaet, at 1ste Lønningsklasse skal sættes til 4,800 Kr., er der for den tilsvarende Klasse i Telegrafvæsenets Lønningslov kun foreslaaet 3,600 Kr. 3 Postlovens 2den Lønningsklasse er der foreslaaet fra 3,200 til 4,800 Kr., men i Telegraflønningens loven er Maximum for 2den Lønningsklasse sat til 2,800 Kr. Saaledes ville De se, at der for Telegrafembedsmændenes Lønninger gjennemgaaende er anvendt en aldeles umotiveret lavere Postering end for de tilsvarende Klasser i andre Stater. Det er mange Aar siden, jeg traadte ud af Telegrafvæsenets Tjeneste, saa jeg har ingen som helst personlige Interesser, der ere knyttede til disse Spørgsmaal, men jeg kan efter min Erfaring og mit Kjendskab til dem ikke andet end forbaues over, at man ikke kan faae Die for, at hele denne Embedsklasse nu i en Menneftaalder er bleven i høieste Grad forurettet ved Fastsættelsen af dens Lønninger i Sammenligning med de øvrige Stater. Jeg vil ikke tale om selve Telegrafdirektøren. Hvad er 5,000 Kr. for en Lønning at give en Mand i en saa overordnet Stilling? Naar de Herrer ville se, hvorledes en Telegrafdirektør er stillet i andre Stater, da

ville De finde, at han er blandt Spidserne af Administrationen og er lønnet i Forhold dertil. Naar man fordrer af en saadan Mand, at han skal være udrustet med den Kundskabsfylde og Dygtighed, som virkelig bør være tilstede hos ham, staaer Lønningen ikke i Forhold dertil. Da jeg selvfølgelig indser, at disse henkastede Bemærkninger ikke for denne Lov vil kunne faae nogen videre Indflydelse, og at min Stemme ikke under de givne Omstændigheder vil kunne bringe det høie Thing til at forandre sit Standpunkt til Sagen, skal jeg nøies med i al Almindelighed at have gjort denne Hensigt til Overbeelse i Fremtiden. — Der er et Punkt i de af Udvalget stillede Vædringsforslag, om hvilket jeg ikke kan tro Andet, end at det er fremkommet ved en ren Misforstaaelse af den Embedsstilling, hvorom der er Tale, nemlig Materialforvalterens. Jeg veed fra min Virksomhed, at den, som havde med dette at gjøre, havde en overordentlig vigtig og ansvarfuld Stilling. Det er ikke alene Valget af de henstigtsmæssigste og bedste Materialer, som den raske Udvikling og Fremstriden i Telegrafien har tilveiebragt, og deres Bevarelse, der er af saa overordentlig stor Vigtighed, der hører under ham, men der hører ogsaa administrativt Talent og Paapaasjelighed til at beflede den Stilling tilfredsstillende. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der er det Eiendommelige ved Telegrafmaterialiet, at den ringeste Feil ved Isolationen, den ubetydeligste Bestadigelse kan have de største og kostbareste Følger og foranledige store Viniundersøgelser osv. Altsaa dette at have Materialiet i den bedst mulige Orden er af en ganste anden Vigtighed for Telegrafbygningen end for andre Bygningsarter, og den Mand, der har det under sig, som forestaaer Indkjøbet, og som hidtil har havt hele Kassevæsenet under sig, er det forbausende, at man stryger af 2den Klasse, hvor man erkjender, at en Masse Telegrafbestyrere bør have Plads, skjøndt de dog have en forholdsvis underordnet Stilling, og skjøndt de Krav, der stilles til Personernes Dygtighed og Virksomhed, ikke staaer i Forhold til og ikke i nogen Retning kan stilles ved Siden af de Krav, der stilles til ham. Jeg maa antage, at det høitærede Udvalg ikke har havt nøie Kjendskab til denne Post, den Gang det foreslog, at han skulde udgaa af 2den Klasse; men da den ærede Ordfører for Mindretallet, det vil sige Ordføreren for Mindretallet fra denne Side allerede har omtalt denne Sag, skal jeg ikke trætte det høie Thing mere dermed, men kun opfordre det til at stemme imod Vædringsforslagene under Nr. 12 og 16.